

er billig og retfærdig, og som væsentlig knytter sin Virksomhed til, at det under Skiftebehandling værende Bo paa lovlig Maade erklærer sig enig i at gaa ind paa den Foranstaltning, som en saadan særskilt Lov maatte give Bifald. Jeg har blot villet nævne dette, fordi det forekommer mig, at man dog ikke maa standse aldeles overfor de formelle Vanskeligheder, som her maasse kunde frembyde sig.

S. M. Mørk: Jeg kan ikke Andet end udtale en Beklagelse over, at ligesom ifjor Justitsministeren udtryffeligt henviste mig til Indenrigsministeren, ikke egentlig afviste mig, men virkelig udtryffeligt henviste mig til Indenrigsministeren, saaledes gjør nu den høitagtede Indenrigsminister det Samme til den modsatte Side, idet han selv siger, at han ikke har Noget med Sagen at gjøre, at Foreningen har tabt sin offentlige Karakter, og at han ikke ser sig istand til selv at kunne gjøre Noget; men at Den, som har Noget at gjøre, maatte talsald være Justitsministeren, der har at paase, at Skiftebehandlingen er forvarlig. Men hvad er saa en forvarlig Skiftebehandling? Vil det sige, at, saasnart man ikke ligefrem juridisk kan bevise, at der er sket de og de Misligheder ved en Skiftebehandling, saa skal selve Skiftekommissionen være den, som selv er Dommer over, hvorvidt den og den Fremgangsmaade er rigtig eller ikke. Naar det nu kan paavises, som jeg har sagt, og som jeg har paavist, at der i Virkeligheden er Tendentser tilstede, som stemme overordentlig godt med Skiftekommissionens private Interesser, og som gaa ud paa, at Skiftekommissionen fremfor Alt ikke forhafter sig med Realisationen af sine Eiendomme, skal dette saa være Noget, som ingen af Regjeringens Autoriteter har at bestemme sig om? Skal der i Virkeligheden kun kunne sælges Dom over sliq Retning som en Mislighed, men derimod ikke som Noget, der er mere eller mindre hensigtsmæssigt. Det, som jeg søger at urgere, er Hensigtsmæssigheds-spørgsmaalet i Sagen, og det tror jeg i Virkeligheden at Enhver, der vil skaffe sig noget Indseende med Sagen, maa sige, at Hensigts-

mæssigheden er tilstede for, at en Forandring sker; thi netop det, som den høitærede Minister anførte, at selve Foreningen kunde have en Udsigt til maasse senere igjen at komme i en værre Stilling, det afhænger tildeels af, hvorvidt det vil være muligt for Foreningen at komme paa ret Kjel eller ikke, idet nemlig dette, om Besidderne af Eiendommene kunne præstere, hvad de skulle, eller ikke — det være gamle Besiddere eller nye Kjøbere — afhænger af, om man vil holde vilkaarlig Kreditforholdene i de jydsk Kjøbstæder trykkede ned eller søge at lette dem ved en hensigtsmæssigere Behandling af en saa vigtig Kreditforholdene som denne. Derfor Kreditforholdene ikke kunne fremmes noget i de jydsk Kjøbstæder, da ville de Medlemmer, som ere i trykkede Forhold indenfor Kreditforeningens Omraade saavel som udenfor blive endmere trykkede, og de, der have Forpligtelser paa sig der, kunne staa i Fare for yderligere Ulemper, medens de, naar man søgte at saa selve Kreditforeningen paa bedre Fod, kunde søle sig lettere i fri Disposition af deres Eiendom. Alt, hvad der paa den Maade blev fremstillet, blev fremstillet ogsaa paa en meget ensidig Maade netop over til Skiftebehandlingens Side. Der blev talt om, at de udlagte Eiendomme vare de samme som ifjor; men for at saa dette Tal ud, maatte man tage sin Tilflugt til de 7 Eiendomme, som man ikke havde, men som det truede med, man vilde saa. Der blev sagt, at Laantageren skulde kunne saa Leilighed til at trække sig ud; men er der da nogen større Fare for, at Laantageren trækker sig ud under en Selvfryelse, hvor selv de øvrige Interessenter ere beslutningsdygtige med Hensyn til, hvem det kan trække sig ud paa den ene eller den anden Betingelse, er der større Betyggelse end ved, at Skiftekommissionen selv vilkaarlig siger: I kan godt trække Jer ud deraf, før bestemte vi som Udløsning 12 pCt., nu kun 7 pCt., maasse kan Skiftekommissionen komme til vilkaarligt at nedsætte det yderligere. Er det saa ikke naturligt, at de, hvis Interesser ere saa nær knyttede til Foreningen, som selve Interessenterne ere, ikke ville lade nogle Enkelte træde ud af Foreningen, forøge Ansvarret for sig selv, og bringe Foreningens Status i en misltere